

ת"פ (נתניה) 59044-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בננתניה
ת"פ 59044-05-24 מדינת ישראל נ'
פלוני(עוצר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל
במציאות תביעות משטרת ישראל

נ ג ז

הנאשםפלוני

בשם המאשימה: עו"ד יורי קורנברג

בשם הנאשם: עו"ד קירה קרביץ

גור דין

1. ביום 10.9.24 הורשע הנאשם בהתאם להודאותו במינו חס לו בכתוב אישום מתקן, והצדדים הצהירו כי יטענו לעונש באופן חופשי. רקע לכט האישום, הנאשם והמתלוונת בני זוג מזה כ-18 שנים והורם לשני בניים קטינים. ביום 1.3.24 עזב הנאשם את בית המשפחה (להלן: הבית) על רקע הליך גירושים. האישומים יובאו להלן בהתאם לסדר הזמנים הכרונולוגי.

אישור מס' 3: ביום 13.2.24 הגיע הנאשם לבית, שם שהו אותה עת המתלוונת ואחד הבנים. על רקע ויכוח שהתרחש בין לבין רעייתו, "צרא עליה" הנ来宾, האשימה כי "שבירה את המשפחה", והשליך חפצים וכליים. בתגובה חממה המתלוונת לכיוון חדר האמבטיה, וה来宾 בעקבותיה. הוא דחף את הדלת לכיוונה של המתלוונת, בעוד האחורה עוצרת אותה בידה כדי לא להיפגע. כתוצאה מהתקיפה נחבלה בידיה ונגרם לה מכacob. בהמשך דפק הנאשם על קירות הבית וגרם לשבר במשקוף. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפות בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

עמוד 1

אישום מס' 2: ביום 1.3.24 בשעה 13:00 לערך הבדיקה המתלוונת כי הנאשם עוקב אחריה בדרך מהבית לבית אחותה, ומשך יצא מיציאה אחרת. הנאשם התקשר לאחד מבניו, אשר סיפר לו כי אמו יצאה. אז אמר לו הנאשם שימסור למתלוונת שעליה לשוב מיד לביתם, הוואיל ואסור לה לצאת בשלב זה מהבית כי השנים עדין נשואים. הבןوابיו המשיכו להתכתב במסרונים, במהלכם כתבו הנאשם לבנו, בין היתר: "אדם ביושם ובלית ברירה מסוגל להכל. אין לי ברירה... כל אויב שלי צריך להיותמושמד, אתה לא יודע שום דבר עלי", אתה לא יודע מה לימדו אותך ואיפה לימדו אותך... אלה החיים, החזק שורד. מי שנאבק על עתידוומי שנאבק על אהבתו... מאשה בשביי לא קיימת אני לא יודע מי זו, להשמיד אותה זו המטרה שלי. אולי שנה-שנתיים או עשר אבל אני אשיג זאת... הבנאים לא קיימים בשביי אני שמתי עליו איקס. היא אימה עלי בקיומי, בעבודתי, עכשו תורי". הנאשם המשיך והתקשר לבנו שמוונה פעמים, אך הבן לא השיב לשיחותו. במקביל שלח הנאשם למתלוונת הודעה שאחותה לא תתקיים. לנוכח הדברים חזרו המתלוונת ואחותה לבית, אספו את הבנים ועזבו בפחד לבית האחות. כשרהו אותן הנאים, היזע את מכוניותו כדי לא להיראות. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 2(1) ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

אישום מס' 1: ביום 18.5.24 לפנות בוקר, על רקע מורת רוחו של הנאשם מכוונתה של המתלוונת לסייע את מערכת היחסים עמו, החל לשלווה לה מסרונים: "את החלטת לסייע את היחסים, מזל טוב. אין יותר את אחותך, תבוני את זה איך שבא לך. גם לך מצפה הפתעה... את בגdet bi, עכשו לא יהיו רחמים... נקמה זה דבר מפחיד יכול להימשך שנים, לחכות לטור שלא, אבל שכולם ישחו ממנה, היא תגשים את עצמה. אני סך הכל ביקשתי ממך לא לשקר עלי, מצאת אחר זכותך, אבל אל תשקר, את הتعلמת מהדרישה הזאת מה לעשות את אשמה בעצמך. אל תחכי לרוחמים לא אלך לשים תנאים שלך... אתחיל חיים חדשים אבל אותך לא אשכח, تستובבי וסתכליל לאחור ותזכיר... היה זה זדמנות לפטור הכל, אבל את קיבלת החלטה אחרת. את בגdet bi, נקמה תהיה שלא יהיה לך ספקות, לא מיד אבל אני לא אשכח...". הנאשם הוסיף כי ינקום, וכי על המתלוונת להסתובב לאחור כל הזמן, כי נקמתו "תהיה שהוא מפחיד". בהמשך התקשר אליה מספר רב של פעמים, וכשזו לא ענתה, המשיך וכתב לה: "אם את לא עונה אני בא אליו לישון על השטיח". כשהשיבה כי אם יגע בזמן משטרה, ענה: "... אני אגיע ואראה, אפשר גם למשטרה ואפשר גם לעולם הבא". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ביום 1.10.24 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה עמד על התמכחות העבירות, הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות העונישה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין 12-24 חודשים מאסר בפועל. הנאשם נעדר הרשות קודמות. בנסיבות אלה, בהיעדר אינדייקציה לנזקיפות טיפולית, הרי שמידת המסוכנות הנש��פת מן הנאשם נלמדת מעובדות כתוב האישום. ב"כ המאשימה עתר לגזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, לשנת מאסר בפועל מיום מעצרו, התחייבות ופיצוי למתלוונת.

ב"כ הנאשם עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הפניה אף היא לפסיקה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש הכולל בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשים מאסר בפועל, כך שайлו היה הנאשם משוחרר,

ניתן היה לרצותם בדרך של עבודות שירות. הנאשם בן 44, נעדר הרשות קודמות, הודה במיוחס לו כבר בתחלת ההליך, על המשמעויות הנגזרות מכך. הוא פרוד מהמתלוננת, והפניהם את החלטתה להתרשם ממנו. בהכרתתו הוא מומחה לאלקטרוניקה, ועד מעצרו עבד כאיש טכני בחברת מעליות. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

ה הנאשם בדברו האחרון הביע צער וbosha על מעשיו. לדבריו, הבין את חומרתם, מוכן לכל דרישת המתלוננת, ומסכים להתרשם ממנה. עוד אמר כי הוא מעוניין " לנורמל" את מערכת היחסים ביןו לבין ידיו, ולא יוכל לעשות זאת כל עוד הוא נתון במאסר.

3. מעשיו של הנאשם חמורים וכעורים. הוא פגע פעמי אחר פעמי בשלוות נפשה של המתלוננת, בשלושה אירועים נפרדים שהתרשו על פני כשלושה חודשים. ב"כ הצדדים ביקשו לקבוע מתחם עונש כולל, על רקע זהות הקורבן והבסיס המשותף שעמד ברקע למשעים. בנסיבות מקובלות עליה.

באישור הראשון בזמן תקף הנאשם את המתלוננת. מעשיו לא הסבו לה אמם חבלה פיזית, אך ניתן כמעט לחוש את הפחד שלבתה חוויתה, כשהיא מותקפת באלים בידיו בעלה - אירוע שהתרחש בתוך הבית פנימה, ולנגד עיניו של אחד הבנים, שאף הוא ודאי נפגע מנטלית. הנאשם לא הסתפק באלים שנקט נגד המתלוננת, אלא הוסיף והזיק בברוטליות לרכושם המשותף של בני הזוג.

האישור השני בזמן מגלה איוםים קשים ובוטים שהשמיע הנאשם באוזני בנו, איוםים בפגיעה פיזית עד כדי נטילת חיים: "כל אויב שלי צריך להיות מושמד... אתה לא יודע מה לימדו אותי ואיפה לימדו אותך... להشمיד אותה זו המטרה שלי. אולי שנה-שנתיים או עשר אבל אני אשיג זאת...". הרקע לאייםים - ניסינו של הנאשם להשליט את מרותו על המתלוננת, תוך בלוש אחריה ופגיעה קשה בפרטיותה. מעשיו של הנאשם הביאו לתוצאה המסתברת - תחשות פחד ואיימה שגרמו למתלוננת ואחותה לאסוף בה美貌ות את הבנים ולצאת מהבית. לא ניתן להקל ראש בפגיעה הנפשית שלבתה הסב הנאשם לבנו הקטן.

האישור האחרון בזמן, אף הוא מלמד על איוםים קשים שהטיח הנאשם במתלוננת, תוך התחריבות לפגוע בה בנקמה ש"תהייה משחו מפחד".

4. גופי האכיפה אסרו מלחת חורמה בעבירות האלים במשפחה אשר פשו בקרובנו, ומכלות כמעט כל חלקה טוביה. לא נלאה מלחזר על חובותם של בתיהם המשפט לתרום את תרומותם למיגור התופעה. ראו, מבין רבים, בע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021):

כפי שהודגש לא אחת, יש לנகוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי
UBEIROT ALIMOT B'MISHPACHA - ואלים בין בני זוג בפרט - על מנת למגר

טופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים הקיימים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפטן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסיבות לחששות הביטחון של בני המשפחה - וקרובנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העולול אף לסכן את חי' בני המשפחה, ובهم בת זוגו של התקוף.

עינתי בפסקין הדין אליהם הפנו הצדדים, מרביתם של הערכאה הדינית (בימ"ש השלים). המאשינה הפנתה אף לשתי החלטות של בית המשפט העליון:

(-) רע"פ 7561/23 אל עוקבי נ' מדינת ישראל (19.10.23). המבוקש הורשע בהתאם להודאות בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים כלפי גירושתו ואם ילדיו. הוא נכנס לדירת המתלוונת, נטל ממנה את הטלפון, ואמר לה שתכין את חפציה כי בכוונתו להחזירה מחר לשטחים. לאחר מכן שאל אם ארזה את בגדיה, וזה ביקשה שיארגן רכב להסעתה. בהמשך הנחה אותה לספר כי "הנושא של הגירושים הוא שkar, תגיד לי שאת שוכבת איתני וועשה לי דברים", זאת בהבヒרו כי הוא מקליט אותה, וכי ישמע את הדברים לאחיה שיירגנו אותה. לאחר מכן נטל המבוקש חפץ, הצמידו לראשה של המתלוונת, ואימם להרוג אותה אם לא תאמיר להוריה שהיא שוכבת איתנו ושכבה עם לואי. או אז התעלפה המתלוונת. בהמשך היום אמר המבוקש לואי דברים בוטים אודות המתלוונת, ואיים על המתלוונת כי יירוג אותה או שייסchor מישחו לעשות זאת. בעקבות האירועים עברו המתלוונת וילדייה להתגורר במקלט המיעוד לנפגעות אלימות. בית משפט השלים קבע את מתחם העונש בין מסר שניtan לרצות בעבודות שירות ועד שנת מסר בפועל, וגזר על המבוקש 6 חודשים מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מסר על-תנאי, פיצוי לעד התביעה לואי והתחייבות. ערעוורו של המבוקש לבית המשפט המוחזק נדחה, וכן גם בקשתו לרשויות ערעוור.

(-) רע"פ 5608/23 דדון נ' מדינת ישראל (27.7.23). המבוקש הורשע בהתאם להודאות בשני כתבי אישום. הראשון - ביום 5.11.15 התקשר לבתו ושותה עם גירושתו, עליה איים במהלך השיחה כי תקבל "מכות רצח". הוא גידף אותה ואמר לה: "אני אגמר אותך". בגין אישום זה הורשע בעבירות איומים. השני - ביום 7.7.17 התקשר הנאשם לגירושתו ואים עליה, בין השאר, כי "יהרסו לה את החים, וכי כל מי שהיה איתה הוא יציק לו ויטריד אותו ויגיד עליו שהוא פדופייל...". כמו כן, ביום 13.3.17 שלח לגורשתו הודעה קולית בה גידף אותה ואים עליה. בגין אישום זה הורשע בשתי עבירות איומים. בית משפט השלים קבע את מתחם העונש בגין האישום הראשון בין מספר חדש מסר בפועל לבין שנת מסר, וב בגין האישום השני בין מספר חדש מסר בפועל לבין 15 חודשים. בהתחשב בהרשעותיו הקודמות והרלוונטיות של המבוקש נגזר עונשו ל-9 חודשים מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מסר על-תנאי, קנס ופיצויים למתלוונת. ערעוור המבוקש לבית המשפט המוחזק נדחה, וכן גם בקשתו לרשויות ערעוור.

למעשה, פסקין דין הנ"ל שהוגשו בידי המאשינה, מלמדים כי המתחם לו עטרה חורגת לחומרה

מהענישה הנוגגת. עוד באשר למדיניות הענישה ראו פסקי הדין שלහלן:

(-) **בע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל** (21.11.20). המבוקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיית ראיות: איומים כלפי גרוותו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרוותו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע ייחיד, במבוקש נעדך הרשעות קודמות, אשרណון לשולשה חדש מאסר לRICTO בדרך של עבירות שירות ועונשים נלוים. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה וכן גם בבקשתו לרשות ערעור.

(-) **בע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). המבוקש הורשע באירוע היחיד של תקיפה בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(1) לחוק העונשין ("דחף את המתлонנת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקיפה קצרה שנייתן לרצות בדרך של עבירות שירות לבין 14 חודשים מאסר לRICTO בפועל. כנисיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה, ולאחריה היעדר הרשעות מהעת האחידונה ונתק בין המתлонנת והמבקש. נגזר על המבוקש עונש מאסר בפועל בין 6 חודשים לRICTO מהחורי סוג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה, וכן גם בבקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשי של המבוקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלהם את חומרתם.

(-) **בע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל** (16.1.16). המבוקש הורשע בהתאם להודאותו בתקיפה בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעודה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמשה חדש מאסר לRICTO בדרך של עבירות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על-תנאי לבין שנות מאסר בפועל, ולאחר מכן שירות המבחן המליך על עונש מוחשי ומצביע גבולות. הערעור לבית המשפט המחויז נדחה, וכן גם בבקשת רשות ערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבוקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) **ע"פ (מחוזי מרכז-lod) 20-12-1616 פיקדו נ' מדינת ישראל** (15.2.21, טרם פרסום). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיית ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתلونנת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע עצקה לערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זرك המערער טלפון לעברה של המתلونנת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חדש מאסר שנייתן לרצותם בעבירות שירות, בין 10 חודשים לRICTO. המערערណון לשישה חדשים מאסר, עליהם הופעלו במצבבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכלណון לMASER בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקני - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה זהה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שיישא עונש MASER בפועל למשך 11 חודשים.

5. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש הכלול בגין מעשי של הנאשם, בין 6-16 חודשים מאסר בפועל.

המיאהה ביקשה לגזר את עונשו של הנאשם בחתית מתחם העונש לו עתירה. אמן, דומה שהלכה בכך כברת דרך לקראת הנאשם, אשר לא עבר הליך טיפול כלשהו. מנגד, לא זה המקורה בו בית המשפט יסיטה לחומרה מעמדתה זו של המיאהה, לבטח בהתחשב בשיקולים הנזקפים לצרכו של הנאשם, ובראשם מהלך חייו הנורמטיבי והודיעתו במיחס לו בשלב מוקדם מאוד של ההליך. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע בשעה וחרטה, ובכך יתר את הצורך להביא את המטלוננט, אחותה ובניהם של בני הזוג לדוכן העדים, וחסר בזמן שיפוטו. הנאשם נתון במעצר מזהה מספר חדשים - לראשונה בחייו, וניתן להניח כי יש בכך להשפיע עליו, ולהוות גורם מרთיע מפני חזרה לسورו.

6. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל אשר ימננו מיום מעצרו - 18.5.24.

ב. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג "פשע".

3 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת פגיעה בפרטיות או עבירת אלימות מסווג "עoon", לרבות אלימות מילולית.

ג. פיצויים בסך 3,000 ₪ אשר ישולם למטלוננט (עדת תביעה מס' 10). הפיצויים ישולם ב-3 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.12.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם אייזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

מוסבר לנימוקים כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il;

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) 35592* או טלפון 073-2055000;

• בזמן בכל סניף של בנק דואר בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מיהום.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.